

РЕШЕНИЕ

№ 33957

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6163** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния
кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
/ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на
корупцията /КПК/, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт В. Р., срещу решение
№ 1229/31.03.2025 г., постановено по НАХД № 10780 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 135-ти
състав, с което е отменено НП № КПК-НП-140/11.06.2024 г., издадено от председателя на КПК, с
което на Ю. И. З., с ЕГН [ЕГН], е наложена глоба в размер на 1600 /хиляда/ лв. за нарушение по
чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ и
с което бил осъществен състав на чл. 115, ал.1 ЗПК.

В касационната жалба се релевират доводи, че решението е постановено в нарушение на
материалния закон. Претендира се законосъобразност на НП на всички основания, установеност
на извършеното нарушение и съставомерност по посочените като нарушени разпоредби,
неправилна преценка на СРС за допуснато нарушение на закона Моли се съдът да постанови
съдебен акт, с който да отмени решението на СРС, респ. да потвърди издаденото НП. Претендира
присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Ю. И. З., чрез адв. К., счита жалбата за неоснователна и моли за нейното
отхвърляне, излага и допълнителни съображения за непълнота на съдебното решение, като счита,
че тъй като З. е независим член на съвета на директорите, не попада в кръга на задължените лица

по чл.6, ал.1 ЗПК. .

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че е налице разширително тълкуване, поради което иска съдебното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Р. Д., главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК, която е констатирала нарушението и е съставила АУАН на Ю. И. З., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Районният съд е събрал всички относими и допустими доказателства без при тази своя процесуална дейност да е допуснал съществени процесуални нарушения. Събраните от въззивната инстанция доказателства са обсъдени и проверени в тяхната съвкупност, както изискват чл. 107, ал. 3 и ал. 5 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Изградените фактически изводи са обосновани и поради това се споделят от настоящата съдебна инстанция.

В мотивите на НП е посочено от фактическа страна, че Ю. З. не е подала встъпителна декларация в едномесечен срок, считано от 06.10.2023г., датата на влизане в сила на ЗПК, срокът за подаване на декларацията изтекъл на 06.11.2023г., на основание, че е член на съвета на директорите на „Образование и наука“ ЕАД – встъпителна декларация по чл.52, ал.1, т.1 ЗПК. За да постанови отмяната на НП, СРС е приел по същество допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в НП било вписана допълнително като нарушена и разпоредбата на чл.115, ал.1 ЗПК и допуснато нарушение на изискванията по чл.42, ал.1, т. 4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т. 6 ЗАНН относно съдържанието на АУАН и НП- да съдържат описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законовите разпоредби, които са нарушени, от което и необходимост описанието на нарушението в акта да съответства на описанието на нарушението в НП. Липсва единство в правната квалификация на нарушението, в НП за пръв път е посочена като нарушена разпоредбата на чл.115, ал.1 ЗПК, което е квалифицирано като неяснота и засегната възможността за нарушителя да научи конкретните обстоятелства на нарушението и правните разпоредби, които са нарушени. Също е констатирано, че в АУАН липсва описание на нарушението, кореспондиращо с изложеното в НП. Също съдът е обосновал, че неправилно в НП не е извършена преценка по чл.28 ЗАНН, поради маловажност, а налагането на административно наказание "глоба" в размер на 1600 лв. е квалифицирано като прекомерно тежко и с оглед целите по чл.12. ЗАНН.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС за допуснато съществено нарушение на закона – нарушено право на защита, тъй като няма единство в описанието на нарушените разпоредби в АУАН и НП. НП следва да бъде издадено за установено нарушение и образувано по предвидения в ЗАНН административно наказателно производство, т.е. чрез съставянето на АУАН

за конкретно нарушение. Посоченото процесуално изискване определя и по необходимост единство на словесната и правната квалификация на нарушението в АУАН и НП, което в случая е нарушено и засяга правото на защита.

Съдебното решение е правилно като краен резултат и по следните правни съображения:

На 06.10.2023 г. е влязъл в сила ЗПК. Към този момент Ю. И. З. е заемала вече длъжността член на съвета на директорите на „Образование и наука“ ЕАД – търговско дружество, с едноличен собственик на капитала Министерство на образованието и науката. По делото пред СРС са събрани доказателства, че за периода 25.09.2020г. до 17.01.2024г. Ю. З. е изпълнявала функциите на независим член на съвета на директорите на публичното предприятие "Образование и наука" ЕАД. В този смисъл обосновани са доводите, че същата е подала вече встъпителна декларация, достъпна на страницата на министерството и преди посоченото изменение на закона, а съгласно пар.4 от ПЗР на ЗПК задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби, не подават нови декларации. Неправилно посоченото възражение е счетено за неоснователно в мотивите на НП, при установено безспорно, че З. заема посочената длъжност още през 2020г. Лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал.1 от ЗПК, с влизане в сила на този закон за него не е възникнало задължение по чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК. Подаването на декларация по чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК е дължимо в едномесечен срок от заемането на съответната публична длъжност, а не от влизане в сила на ЗПК по отношение на лицата, заемащи такива длъжности от предходен момент. Предвид което, нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК не е извършено от Ю. З., поради което материалният закон е приложен неправилно както от актосъставителя, така и от административнонаказващия орган.

В текста на чл. 52, ал. 1 от ЗПК (обн. в ДВ. бр. 84/06.10.2023 г., в сила от същата дата - 06.10.2023 г.) е посочено, че лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност; 2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация през предходната календарна година; 3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност.

В настоящия случай е безспорно, че З. е заемал длъжността към 06.10.2023 г. Поради това намира приложение разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗПК, съгласно която „задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52“. Т. е. за З. не е възникнало ново задължение за първоначално деклариране на имущество пред Комисията, при условията и по реда на новия закон, както правилно е посочено във възражението при съставянето на АУАН.

Тъй като З. няма задължение за подаване на встъпителна декларация по чл.52, ал.1, т.1 ЗПК за периода от 06.10.2023 до 06.11.2023г., поради което не е извършила вмененото и административно нарушение с АУАН и НП, то са неотносими доводите за маловажност на извършеното по чл.28 ЗАНН, изложени от СРС.

Обосновано е заключението на прокурора, че с НП е вменено административно нарушение на З. и ангажирана отговорността ѝ при разширително тълкуване на закона, което недопустимо, съгласно чл. 46, ал.3 от Закона за нормативните актове.

По горните съображения, правилно процесното НП е отменено с решението на СРС и касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1229/31.03.2025 г., постановено по НАХД № 10780 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 135-ти състав,

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: